

ביאור בדרכ אפרר

על עצמו⁴⁰, כולם ששהוא היעניא מהימנא' (בגלו) של כל אנשי הדור.

(ח) וועל-פייזה יש לבאר קשור (וסדר) העניינים (בהתאמיר זוקל היהודים") בבאור הפסוק ואפקת מצוה גו', שבתחלת מבאר את הפרוש דינאתה מצוה את בני ישראל, שמשמעותו היא שמשה הוא מקשר ומחבר את בני ישראל עם אויר אין-סוף) על ידי שהוא זו ומפרנס את האמונה, ולאחריויה מבאר שם רועי ישראל שבעל דור (אתחפשתותא דמשה) מסקיים את האמונה דישראאל, כמו מרדכי (משה שבדורו) שחוק את אמונתם של ישראל לעמוד חזק בלמוד התורה וקיים טמצאות, ולאחריויה מבאר הפרשוש בכתית לא/or' הקשו בזמנו הגלות (שימים אלו חבותה בפסוק ואפקת מצוה למס'ם ולא בצדיקם שלחו), כי זה שמשה מגלה את בוחינתם פ'/or' דישראאל (עטם הושמה), הוא לא כל כך ברורו אלא בעקב עלי ידי אתחפשתותא דיליה שבזמן הגלות (כתית) ואפקת מצוה גו', שבתחלת מצוה גו', שבתחלת מראה את בני ישראל, שמשה הוא מקשר ומחבר את בני ישראל עם אויר אין-סוף) על ידי אתחפשתותא דמשה עלי עצמו⁴⁰, כולם ששהוא היעניא מהימנא' (בגלו) של כל אנשי הדור.

(ח) וועל-פייזה יש לבאר קשור (וסדר) העניינים (בהתאמיר זוקל היהודים") בבאור הפסוק ואפקת מצוה גו', שבתחלת מבאר את הפרוש דינאתה מצוה את בני ישראל, שמשה הוא מקשר ומחבר את בני ישראל עם אויר אין-סוף) על ידי ששהוא זו ומפרנס את האמונה, ולאחריויה מבאר שם רועי ישראל מרדכי, שבכל דור (אתחפשתותא דמשה) כמלשנה בדורו, על ידי זה פסק בעל התורה ששהוא ירעיא מהימנא' (בגלו) של כל אנשי הדור.

(38) סעיף ג. (39) ראה ויק"ר פ"ט, א. במדבר פ"ט, ג. ושות". (40) עד הפירוש בלשון המשנה (אבות רפ"ג) "דין וחשבון" (דין ואח"כ חשבון) - ע"פ דברי המשנה (שם מט"ז) ש"נפרען ממנה מדעתו ושלא מדעתו", שלאחריו שהאדם פוטק מדעתו דין של חבריו, פוטק דין לעצמו שלא מדעתו, כיון שע"פ "דין" זה עושים "חשבון" בוגזע לנצח הוא (ראה לקו"ש ח"ז ע' 283. ושות").

ביאור בדרכ אפרר

בפורים (בזמן גזירת המן). שהרי לעומת זאת, הפסיקות נפש דתנאה (בזמן גזירת המן) קיינה (בעקר) במתתיהם ובנו, והפסיקות נפש בזמן גזירת המן היה בכל וועל-פייזה יש לבאר מה שמוּכָא בתאמיר זוקל היה שמרדי כי היה שkol בדורו במשה בדורו חול מושיים את מרדכי דוקא למשה ובניו, דתנאה (בזמן גזירת המן) קיינה (בעקר) במתתיהם ובנו, שהענין של "אתחפשתותא דמשה" הוא קיים בכל דור ולא רק בדור של מרדכי, מכל מקום בהתאמיר זוקל ממדרש³⁸ שמרדי כי היה שkol בדורו במשה בדורו, דגם שאתחפשתותא דמשה הוא בדורו, מכל מקום איתא בתאמיר שמרדי כי בדורו במשה בדורו. ויש בדורו במשה בדורו, שבין הדברים שבבם דוקא לומר, כי היה שkol בדורו כמשה בדורו. ויש לומר, שמהמעלות דמרדי כי יהודי הוא שהו א מהמעלות דמרדי כי יהודי הוא שkol בדורו של כל ירושל הוא ששהוא היעניא מהימנא' (בגלו) של כל אנשי הדור בדורו. ברגמת משה לעזיא מהימנא' שהמשיך יישראאל שבדורו בדורו ערך לתכל יישראאל שבדורו, במובן גם מזה שדורו את המיסירות נפש בכל אנשי הדור. של משה (כל אנשי הדור) נקרא דין דור דעתה.³⁹

בדגמות משה לעזיא מהימנא' לאלא שבמשה היה גלי עניין זה (שהוא לעזיא שהשיפு והמשיך דעתה לתכל מהימנא' דכל יישראאל) על ידי שהמשיך דעתה יישראאל שבדורו, במובן גם לכל אנשי הדור, ובמרדי כי היה גלי עניין זה על מנת שדורו של משה (כל אנשי הדור) נקרא דין דור דעתה.⁴⁰

בדעה.³⁹ לאלא אמרו בסעיף ר' וילש לומר, דעל ידי שםביא בתאמיר מה ששהוא לעזיא מהימנא' דכל שבתוכה בתאמיר שמרדי בדורו היה שkol (שהוא לעזיא מהימנא') על ידי שהמשיך עלי עניין זה שבדoorו, על ידי שמרדי כי היה שkol (שהוא לעזיא מהימנא') על ידי שהמשיך עלי עניין זה שבדoorו, על ידי שמרדי כי היה שkol (שהוא לעזיא מהימנא') דכל שבכל אנשי הדור.

בדעת לתכל אנשי הדור, נקרא דין דור דעתה.⁴⁰